

APROXIMACIÓ A UN CURRÍCULUM PERSONAL I POLÍTIC

(fet de memòria, perquè no sóc seguidor de Narcís i guarde poques coses)

Josep Miquel Moya Torres

Casat, amb una filla

Nascut a Gandia (la Safor) el 1963, tot just una setmana abans que assassinaren a Kennedy. Però us assegure que no vaig tindre res a veure. Tampoc tenia capacitat motriu suficient, encara.

Llicenciat en Geografia i Història, especialitat Arqueologia i Prehistòria, l'any 1985, en la primera promoció que poguérem (i no del tot) estudiar la carrera en valencià, als famosos Barracots de Farmàcia, on “provisionalment” hi seríem mentre remodelaven d'urgència la Facultat. Com haureu endevinat ens passàrem allà els cinc anys.

Vaig estar Director de la Universitat Popular de Gandia entre els anys 1986-1989 i membre del Departament de Cultura fins que vaig aprovar les oposicions a **bibliotecari municipal** el 1990. És a dir, arqueòleg de formació i bibliotecari de professió.

Milite al nacionalisme polític des dels 17 anys i he passat per l'Agrupament d'Esquerra del País Valencià, Unitat del Poble Valencià, Bloc Nacionalista Valencià i, ara, Compromís. He tingut l'honor i la sort de participar de tots els processos de fusió del nacionalisme que han anat engrandit este meravellós i mai conclòs projecte col·lectiu per a “un país que ja anem fent”.

Vaig treballar com a coordinador d'actes en la primera campanya d'UPV, encara com a coalició, l'any 1982, quan presentàrem com a candidat a Paco Burguera, des de la vella seu del Carrer Almirall. Després, he estat membre ininterrompudament de totes les executives locals de Gandia i comarcals de la Safor, des d'aleshores.

L'any 2001, els companys i les companyes del col·lectiu de **Gandia** decidiren que havia de substituir el nostre regidor Emili Selfa a l'**Ajuntament**, d'on vaig estar **regidor i portaveu** fins el setembre de 2011 quan vaig dimitir per donar pas a la que serà la nostra propera candidata, Lorena Milvaques. Ho vaig fer per distintes raons: per coherència (no crec en els polítics professionals i entenia que deu anys eren suficients), perquè havíem preparat adequadament i amb solvència el relleu, perquè el clima polític a la ciutat s'havia enrarit tant que la paraula i el diàleg (principis que defense) no tenien ja cabuda... i perquè em va obligar l'alcalde del PP (Arturo Torró, us sona?) al retirar-nos la dedicació exclusiva a l'oposició per “malos” (sic), cosa que feia incompatible legalment la meua condició de funcionari municipal i regidor. Tot un exemple de democràcia!

A l'ajuntament he tocat tots els palos: a l'oposició front al PSOE entre el 2001 i 2003; amb un pacte de govern en la legislatura 2003-2007 on vaig estar **Primer Tinent d'Alcalde i Regidor de Planificació i Projectes de Ciutat**; novament a l'oposició quan el PSOE d'Orengo i Boix (us sonen, també?) decidiren pactar amb una escissió del PP, i, finalment, com a oposició al PP, fins la meua dimissió i el retorn a la plaça de bibliotecari municipal.

A l'àmbit comarcal, he ocupat totes les secretaries existents (no a la vegada, clar!) i, hui, sóc **Secretari d'Implantació**, una tasca que em dóna satisfaccions diàries perquè em permet un contacte directe amb els col·lectius i la gent i, sobretot, perquè m'ha proporcionat la possibilitat de posar a la disposició del país la meua experiència. Perquè, tot i que la base tradicional del nacionalisme polític ha estat el municipalisme, no hem d'oblidar que el nostre objectiu és la recuperació del País Valencià.

En eixe sentit, he format part de l'**Executiva Nacional del Bloc** en dos períodes i, actualment, forme part de l'**Àrea Institucional**.

Coordine també el **Grup de Treball de Patrimoni Cultural** de la Sectorial de Cultura de Compromís.

En altre àmbit de coses, he estat recentment triat pels companys i les companyes de l'Ajuntament com a **Delegat Sindical** en representació de l'**STAS-Intersindical Valenciana** i sóc membre de l'**Associació Comarcal d'Ajuda al Poble Sahrauí**.

I, en fi, col·labore i participe amb tot el que se'm demana (associacions culturals, festives, esportives, ...). Deu ser que sóc massa "facilón".

Com veureu, tota una vida dedicada al País (però amb les forces i la il·lusió intactes) i és per això que agraisc a la meua família la seua complicitat i sé que entendreu que vullga formar part de la llista electoral que aconseguirà els somnis covats des de fa tant de temps després de tantes travessies pel desert.